

РЕШЕНИЕ

№ 410

София, 11 януари 2016 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният касационен съд на Република България, първо наказателно отделение, в открито заседание на двадесет и трети октомври две хиляди петнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЕЛЕНА ВЕЛИЧКОВА
ЧЛЕНОВЕ: БЛАГА ИВАНОВА
МИНА ТОПУЗОВА

при участието на секретаря :Марияна Петрова
и в присъствието на прокурора :Пенка Маринова
изслуша докладваното от Съдия Елена Величкова
касационно нох.дело №1262 по описа за 2015 година

Срещу решение по внохд.№95/2015 г. на Апелативен съд гр.Бургас ,са подадени касационни жалби от частните обвинители К. К. и Н. Б. , и от подсъдимия К. Ст..

В съдебно заседание жалбата на частните обвинители ,с оплаквания за нарушение на закона и явна несправедливост на наложеното на подсъдимия наказание ,се поддържат от повереник.

Жалбата на подсъдимия Ст. ,с ангажирани всички касационни основания се поддържа лично и от защитник.

Представителят на Върховната касационна прокуратура ,намира жалбата на частното обвинение основателна и я поддържа ,въпреки липсата на протест от Апелативна прокуратура гр.Бургас ,а жалбата на подсъдимия изцяло неоснователна.

Върховният касационен съд на РБ първо наказателно отделение ,като съобрази становищата на страните и за да се произнесе взе предвид следното:

С решение от 5.08.2015 г., постановено по внохд.№95/2015 г. на Апелативен съд гр.Бургас е изменена присъда по нохд.№95/2015 г. на Окръжен съд гр.Бургас ,в частта за квалифициращото обстоятелство „пешеходна пътека”, като подсъдимия е оправдан за това обстоятелство.Присъдата е изменена за наказанията –лишаване от свобода(намалено от единадесет на седем години) и за наказанието лишаване от право да управлява МПС (намалено от тринадесет и девет години),както и относно датата на приложението на чл.59 НК.В останалата ѝ част ,с която подсъдимия К. Ст. е признат за виновен ,в това че на 11.09.2014 г. в с.К.,в пияно състояние и след употреба на наркотично вещество ,при управление на МПС, нарушил правилата на чл.16 ал. 1 и чл.20 ал.1 ЗДвП и чл.63 ал.2 т.1 от ППЗДвП и по непредпазливост причинил смъртта на К. К. (на единадесет месеца) ,като случая е особено тежък- престъпление по чл.343 ал.3 б. Б вр. с ал.1 НК –присъдата е потвърдена.

ПО ЖАЛБАТА на частните обвинители Н. Б. и К. К. :

Довода за нарушение на закона ,според жалбата намира опора в :- „неправилно част от отегчаващите вината обстоятелства ,са ценени от въззивния съд като такива включени в квалифициращото обстоятелство особено тежък случай ,че смъртта на малолетно дете в бебешка количка ... обстоятелството ,че ПТП е станало на тротоар(пешеходна зона) ,при това насрещен на посока движението на автомобила управляван от подсъдимия, грубото нарушение на правилата за движение ,далеч надмогват по тежест смекчаващите вината обстоятелства”.

Иска се делото да се върне на Апелативния съд гр.Бургас ,за увеличаване на размера на наказанието лишаване от свобода ,което е определено в нарушение на чл.54 НК и е явно несправедливо.

Доводите са неоснователни.

Законосъобразни (чл.93 т.8 НК) и правилни са изводите за наличието в случая на квалифициращите обстоятелства „пияно състояние и „след употреба на наркотични вещества”, сочат на квалифициращия признак „особено тежък случай”. Известно е , че изключително високата степен на обществена опасност на деянието се определя с оглед броя и значението на допуснатите от дееца нарушения на правилата за движение, броя и значението на квалифициращите деянието обстоятелства, както и тежестта на настъпилите вредни последици. В тази връзка е неоснователно оплакването за включени неправилно част от отегчаващите вината обстоятелства, ценени като такива ,обуславящи наличието на ”особено тежък случай”. Не е налице и подценяване

на отегчаващите вината обстоятелства при определяне размера на наказанието. За да намали наказанието лишаване от свобода и това за лишаване от право да се управлява МПС, за първото от 11 на 7 години и за второто от 13 на 9 години, въззивният съд е приел, че определеното от първоинстанционния съд наказание е в нарушение на чл.54 ал.1 и ал.2 НК, както и на чл.56 НК, поради което е явно несправедливо и несъответно на извършеното престъпление. Нарушението на закона е в това, че като отегчаващи са отчетени квалифициращи деянието обстоятелства (пияното състояние, управление след употреба на наркотично вещество, комбинацията между двете и липсата на съпричиняване). Извода на въззивния съд е правилен и законосъобразен, утвърден от изобилната практика на ВКС по този въпрос. Същите аргументи и относно отегчаващото обстоятелство – липсата на съжаление, пълни признания и съдействие от страна на подсъдимия за разкриване на обективната истина, които отново са ценени като отегчаващи вината обстоятелства и те в нарушение на закона и на практиката на ВКС. При изключване на тези съображения първоинстанционния съд (приети като неправилно отегчаващи такива), правилно въззивният съд е определил законосъобразно и справедливо наказание при превес на смекчаващите вината обстоятелства в размер на 7 години лишаване от свобода и 9 години лишаване от право да се управлява МПС.

По изложените съображения Върховният касационен съд намира жалбата на частните обвинители за неоснователна.

По жалбата на подсъдимият Ст.:

С касационната жалба са ангажирани всички касационни основания. Твърди се, че признавайки подсъдимият за виновен при управление на МПС в пияно състояние и след употреба на наркотично вещество, съдът безрезервно се е позовал на обвинителната теза и не е изложил аргументи защо приема за правилни изводите на първоинстанционния съд, касаещи пияното състояние на водача и употребата на наркотични вещества. Следват множество доводи за необоснованост на изводите за тези квалифициращи обстоятелства, които няма как да бъдат коментирани от ВКС, тъй като са извън пределите на касационния контрол, доколкото не се претендират нарушения на правилата за събиране и оценка на доказателствата и доказателствените средства по делото. Претендира се и липса на мотиви по доводите на защитата за обстоятелства, обосноваващи правната квалификация на пияното състояние и употреба на наркотично вещество. Вината на подсъдимия била изведена на база предположения на точното количество алкохолна концентрация, което е нарушение на разпоредбата на чл.303 ал.2 от НПК.

Посочените по-горе процесуални нарушения са довели до нарушение на закона, защото липсвали аргументи относно квалифициращото обстоятелство „особено тежък случай”. Не се споделя и извода на съда – „обстоятелството, че подсъдимият е служител в системата на МВР” само по себе си разкрива изключително висока степен на обществена опасност на личността на деца, и

поставените към него по-високи изисквания за спазване на правилата за движение по пътищата”. Искането е за оправдаване на подсъдимия за квалифициращите обстоятелства” пияно състояние и след употреба на наркотично вещество”, както и за „особено тежък случай”, за намаляване на наказанието лишаване от свобода до 3 години и отлагане изтърпяването му на основание чл.66 ал.1 НК.

Доводите са изцяло неоснователни, защото:

При проверката на атакуваното решение ВКС не констатира наличието на ангажираните от подсъдимият К. Ст. основания по чл.348 ал.1 т.1 и т.2 НПК – съществени процесуални нарушения и нарушения на закона. Инстанционните съдилища са събрали по предвидения в НПК процесуален ред необходимия и достатъчен обем доказателства и доказателствени средства. При последващият изключително подробен анализ , въззивният съд е стигнал до изводи по фактите, като тези приети за установени при постановяване на първоинстанционната присъда. Особено внимание е отделено на квалифициращите обстоятелства – „пияно състояние и употреба на наркотично вещество” (виж. стр.81-86 от мотивите на решението), с аргументи базирани на доказателствената основа, които ВКС споделя изцяло, поради което и не ги преповтаря. В тази връзка напълно несъстоятелни са доводите в касационната жалба за несъобразяване на доказателствата и на доказателствените средства събрани по делото или за изводи, базирани на предположения.

По довода за липса на мотиви (нарушен чл.303 ал.2 НПК!) защитата очевидно не съобразява задължението на въззивния съд по чл.339 ал.2 НПК, по силата на която въззивният съд подробно е обсъдил оплакванията на подсъдимият, направени пред него и е посочил основанията, поради които не ги възприема.

На база подробен анализ на доказателствената основа по делото, въззивният съд е посочил кои обстоятелства от значение (предмет на доказване) приема за безспорно установени , и на кои доказателства и доказателствени средства се базира това. Гласните доказателствени средства не само подробно са обсъдени, но са и подложени на преценка за достоверност.

При правилно и безпротиворечиво установени факти и законът е приложен правилно. На инкриминираната дата и място при управление на лек автомобил в пияно състояние, след употреба на наркотично вещество (канабис) подсъдимият Ст. е нарушил правилата за движение и по непредпазливост е причинил смъртта на 11-месечната К., като случая е особено тежък.

ВКС споделя изцяло изводите на въззивния, а и на първоинстанционния съд относно обективната и субективна страна на извършеното от Ст. на инкриминираната дата.

Неоснователно е оплакването за явна несправедливост на наказанието. При определяне наказанието на подсъдимият правилно въззивния съд е констатирал допуснати от първоинстанционния съд нарушения на правилата, визирани в чл.54 НК и чл.56 НК , поправил е тези пропуски и е определил

наказание при лек превес на смекчаващи вината обстоятелства ,което е достатъчно и справедливо и не е в нарушение на чл.348 ал. 5 НПК (виж съображенията, изложени по-горе при обсъждане на жалбата на частните обвинители).Правилен е извода ,че степента на обществената опасност на подсъдимия е по висока ,с оглед вменените му задължения по контрол на спазването на законите ,в качеството му на служител на МВР.

По изложените съображения Върховния касационен съд намира жалбата на подсъдимият срещу въззивното решение изцяло неоснователно, а постановените присъда и решение при спазване на процесуалните правила и закона.

Ето защо и на основание чл.354 ал.1 т.1 НПК **ВЪРХОВНИЯТ КАСАЦИОНЕН СЪД**, първо наказателно отделение

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение по внохд №95/15 година на Апелативен съд – гр. Бургас, с което е изменена присъда по нохд №95/15 на Окръжен съд - гр. Бургас.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: